

תקציר בטיחות אש

מאת:
טפסר אהרון כספי

ראשי פרקים עיקריים:

- מהות האש.
- סוני השՐיפת.
- ורכי התפשטות האש.
- עקרונות הביבוי.
- עקרונות למניעות שריפות.

מחלקה הוצאה לאור
תשנ"ח - 1998

המוסד לבטיחות ולגיהות

קוד ת-092

© כל הזכויות שמורות
למוסד לביטוחות ולגירות - מחלקת הוצאה לאור
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר
מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, אופטי
או מכני או אחר - כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה אלא
ברשות מפורשת בכתב מהמו"ל.

מהות האש

ידעית התהליכיים הפיזיקליים-כימיים היסודיים אשר קובעים את ההנהרות וההתפתחות של שריפות והתפוצצותן היא הביסוס למניעת שריפות ולחימה בהן.

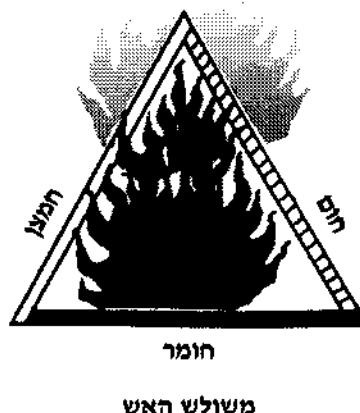
חימצון ובעירה

התהליך הכימי של הרכבות החימצן בחומרים נקרא "חימצון". ככל תהליך של חימצון נפלט חום. יתכן תהליך איטי של חימצון, אשר החום הנפלט ממנו מופזר מסיבות שונות והטמפרטורה אינה מגיעה לנקודה גבוהה - מחד; ויתכן תהליך של חימצון, אשר עקב החום הנפלט ממנו הטמפרטורה עולה ומגיעה לנקודה גבוהה יחסית - מאידך.

לתהליך הכימי הנעשה בכך כדי פליטת חום ואור קוראים "בעירה" או "שריפה".

גורמי האש - שריפה או בעירה לא תיתכן ללא נוכחות של כל שלושת גורמי האש או הימצאותם בעת ובזעמה אחת ובמקומות אחד. שלושת גורמי האש הם: ★ חומר - חומר דליק; ★ חמצן; ★ חום.

רק במידה וכל שלושת הגורמים הנ"ל מתאחדים ייחדיו, תיתכן שריפה.
בלשון מקצועיתanno קוראים לזה - "משולש האש".

★ גורמי האש:

★ חומר

הינו כל חומר, מכל סוג שהוא, שמצוין בטבע ובכל מצב צבירה (כגון: מוצק, נוזל, גז), שהוא חומר דליק.

★ חמצן

הכוונה לחמצן אשר נמצא באטמוספירה ומהווה כ-21% מכלל מרכיבי האוויר.

★ חום

חום - כאשר מידת החום מגיעה לנקודות התלקחות, היא מהוות נקודת חום, אשר בה החומר מתפרק ומפריש אדים, שהתחברותם עם החמצן אשר באוויר מביאה לעבירה.

יש לזכור שלכל חומר יש נקודת התלקחות מסוימת.

ישנים חומרים שאזוקקים לחום גבואה יותר על מנת להתלקח, וישנים חומרים שמספיק להם חום נמוך על מנת להתלקח. הדבר תלוי בהרכב החומר ובצורתו של החומר. לדוגמה: נקודת התלקחות של עץ אורן היא 340°C , ושל ניר עתון 185°C .

זכור!
רק כשלושת הגורמים מתחרבים יחד תתקבל אש.

סוגי השריפות

אפשר לחלק את השריפות ל-5 סוגים:

- ★ שריפת מוצקים (המכילים פחמן);
- ★ שריפת נזולים דליקים;
- ★ שריפת חשמל;
- ★ שריפת גז;
- ★ שריפת מתקנות קלות.

להלן הסבר של כל אחד מסוגי השריפות:

א. שריפת מוצקים:

בשריפת מוצקים (זו שאנו מגדירים אותה כשריפה רגילה), כלללים כל החומרים שהם דליקים, כגון: ניר, עץ, נילון, טקסטילים, גומי וכו'.

ב. שריפת נזולים דליקים:

בסוג זה של שריפה כלללים כל משפחת הנזולים הדליקים, כגון: בנזין, נפט, סולר, אלכוהול, שמן, סיכה, גזיז, זפת וכו'. יש לזכור שהnezולים הדליקים מתקלים מהר יותר מאשר חומרים מוצקים דליקים.

זכור!
לnezולים דליקים יש נקודת התלקחות נמוכה יחסית.

ג. שריפת חשמל:

★ כל שריפה שימושית בה החשמל: ככלומר, רשת החשמל המחברת לאוטו מתקן או מבנה שבוער ונושאת מתח חם, היא בחזקת "שריפת חשמל";

★ שריפה במתקני חשמל המצויים מתחת למתח חשמלי, כגון: מנועי חשמל, מסרים, מכונות חשמליות וכו', גם היא נכללת בקטגוריה של "שריפת חשמל".

ד. שריפת גז:

בסוג זה של שריפה כלללים כל סוגי הגזים הדליקים, כגון: מימן, אצטילן, בוטן, פרופן (או ביישול) וכו'.

זכור!
גזים דליקים ביחסו ותערובת מתאימים עם האוויר, עלולים לגרום להתפוצצות, ולכן יש להנוג בזהירות יתר.

ה. שריפת מתקות קלות:

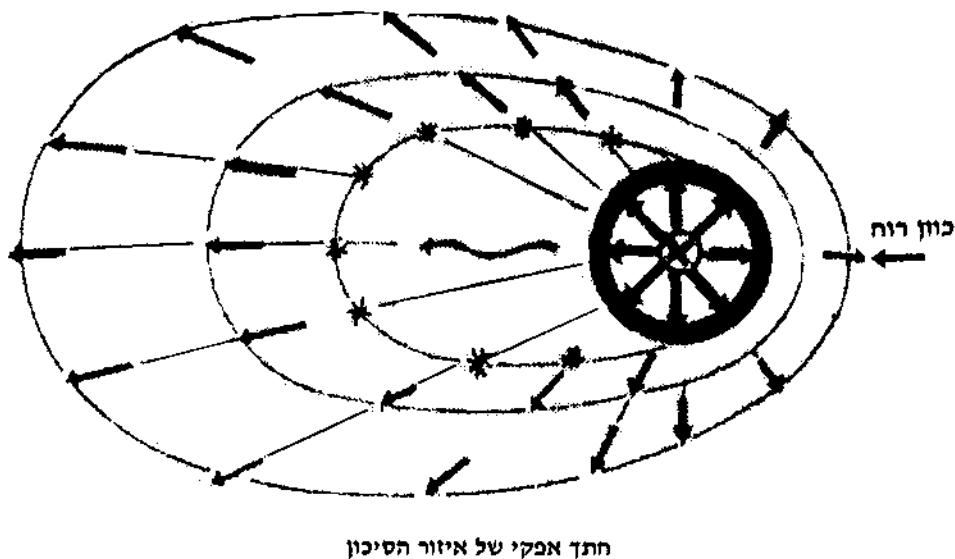
בסוג זה של שריפה נכללות מתקות מסויימות (קלות): מגנזיום, אלומיניום וטרכובוטיון. מתקות אלו הן דליקות. נקודת ההתקחות של מתקות אלו גבוהה יחסית ואבקותיהן אף נפיצות.

דרכי התפשטות האש

האש מטבעה נזנה להתרפש לגובה, לאורך ולרוחב. יש 3 דרכי התפשטות החום כתוצאה מהשריפה:

- ★ התפשטות החום על ידי קרינה: החום מועבר לסייע ע"י קרינה;
- ★ התפשטות החום על ידי הסעה: הסעת חום על ידי נזלים, דוגמת הסקה מרכזית בבניינים;
- ★ התפשטות החום על ידי הולכה: מוליכות חום, כגון במטכות שבחן החום מועבר מקופה לתוך החומר המוצק.

בעקבות החום, עלולה גם האש להתרפש.

עקרונות הכיבוי

עקרון הכיבוי של שריפות מבוסס על סילוק אחד מבין שלושת גורמי האש או הפרדתו מהגורםים האחרים.

שיטות כיבוי

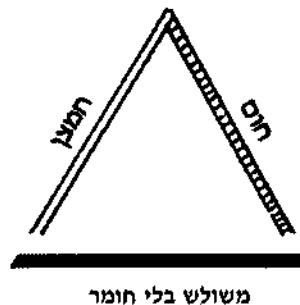
קיימות 3 שיטות כיבוי, והן:

- ★ בידוד.
- ★ CISCI.
- ★ קירור.

הסביר לשלושת שיטות הכיבוי של שריפות:

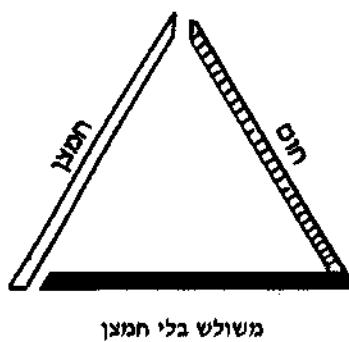
א. בידוד

שיטת זו מיועדת לבדוק את החלקים הבוערים מהחלקים שעדיין לא בוערים, או להיפך – את החלקים הלא בוערים מהחלקים שבוערים, וכי כך ניתן להפסיק את תהליך השריפה. שיטת הבידוד מסלקת את גורם החומר מתוך שלושת גורמי האש; ולא חומר לא תיתכן שריפה. הבידוד מקטין את מידת האש, לאחר שהיא כבר התלקחה.

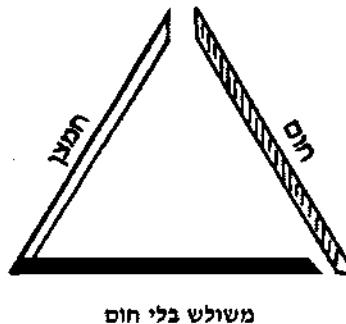
ב. כיסוי

שיטת זו מיועדת להפסיק את אספקת החמצן לאזור הבועירה. עם הפסקת אספקת החמצן לאזור הבועירה, תהליכי השריפה נפסקים בהדרגה. שיטה זו מסלקת את גורם החמצן (օויר) מתוך שלושת גורמי האש; ולא חמצן תפסיק שריפה.

ג. קידור

שיטת זו מיועדת להוריד את רמת החום מאזור הבועירה אל מתחת לנקודות ההתקלחות של אותו חומר. שיטה זו מסלקת את גורם החום, ולא חום תדעך השריפה.

עקרונות למניעת שריפות

כשאנו באים לתכנן מערכ בתייחות אש במפעל, علينا לדעת בראש ובראשונה את **פערים** המפעל (תהליכי הייצור), לקבוע את מאפייני הסיכון, ובעקבותיו, לעורך חיוי של פריצת שריפה עבור מאפייני הסיכון.

ידוע שగורמים רבים ושונים עלולים לגרום להיווצרות שריפה. בידי הממונה על בתייחות אש או ממונה הבטיחות של המפעל, האפשרות למנוע ו/או להתריע על היווצרות התנאים הללו במקום בו הם יכולים להביא לפיצוץ שריפה; וזאת ע"י הכרתם את חלק מהגורםים העיקריים שיכולים להביא להתרחשותה של שריפה והדרך למניעתה.

להלן מספר מאפייני סיכון הגורמים לשריפה:

א. חשמל

- ★ קצר חשמלי;
- ★ עומס יתר;
- ★ מבטחים (נתיקים) לא מתאימים;
- ★ חיים יתר;
- ★ מערכת חשמל בלתי מוגנת;
- ★ חשמל סטטי;
- ★ מיקום מערכות ولوוחות חשמל במרתפים ובמבנים בלתי מתאימים;
- ★ חוסר הארקה.

ב. נזלים זליקים

- ★ אדים;
- ★ דליפה בצנרת ומיכלי איחסון;
- ★ "שפך" של נזול והתפשותו בשטח;
- ★ מילוי יתר;
- ★ ייסות כמות ביחס לצורכת;
- ★ עודפי לחץ במיכלים טורפים.

ג. גזים

- ★ הצלבות אדים;
- ★ חום;
- ★ אש גלויה;
- ★ לחץ יתר במיכלים סגורים;
- ★ חיכוך;
- ★ התפרקות ניצוץ לתוך תערובת גזים, כגון: אצטילן, גזים עם אויר וכו'.

ד. כימיקלים

- ★ חימצון;
- ★ התפרקות חומרים / ריאקציה בין חומרים;
- ★ התלקחות עצמית;
- ★ חוסר איזורור;
- ★ לחות;
- ★ חימום;
- ★ התאדות;
- ★ חשלל סטטי.

ה. אבק

- ★ הצלברות אבק;
- ★ חום - טמפרטורת התלקחות;
- ★ אש גלויה;
- ★ חשלל סטטי / חוסר הארקה;
- ★ ניצוץ (חשמי או אחר);
- ★ חיכוך;
- ★ סתיימת אבק במכשירים והתהממות חומר.

ו. מכונות, מתקנים ומיקומים

- ★ חיכוך חלקים;
- ★ חוסר שימוש וגירוז;
- ★ קצר חשמי;
- ★ חשלל סטטי וחוסר הארקה;
- ★ שיפוע אביזרים גמישים (רצועות);
- ★ תנורי חימום טగורים;
- ★ תנורי חימום באש גלויה;
- ★ ארובות עשן, ארובות לפני גזים חמימים;
- ★ מתקנים ומכונות המופעלים באמצעות חומרים דליקים.

ז. איתני טבע

- ★ ברק;
- ★ רעידת אדמה.

ח. **כללי**

- ★ פסולות;
- ★ קוצים;
- ★ חוסר נקיון וסדר;
- ★ תהליכי יצור;
- ★ איחסון חומרים דליקים במקומות לא מתאימים;
- ★ עישון;
- ★ חיכוך;
- ★ חשמל סטטי;
- ★ רשלנות;
- ★ שריפה זומה ללא פיקוח ולא אמצעים מתאימים;
- ★ צפיפות;
- ★ חסימות של מעברים.

ממונה בטיחות אש / ממונה על הבטיחות בעבודה

מתוך האמור לעיל, אנו לומדים שמטרתו של ממונה על בטיחות אש/ממונה על הבטיחות היא:

- ★ למנוע ייצור תנאים שאפשרו פריצת שריפה, ובדרך זו להוריד את עקומת הסבירות של התלקחות אש;
- ★ לאטר כל שריפה במידה ותפרוץ;
- ★ לכבות שריפה עוד בשלביה הראשוניים, ככל האפשר;
- ★ למנוע התפשטות האש לממדים של שריפה גדולה, הקשה לכיבוי.

אמצעים למניעת שריפות

כל המהלים לטיפול במניעת שריפות, הינם מהלים שנקבעים ונעשים לפני פרוץ שריפה, והם כוללים תכנון, מתן הנחיות, הכנה וביצוע אמצעי מניעה, רכישה והתקנת ציוד וחומר כיבוי, תקשורת ומגנוני אזהקה אל שרוטי כבאות ושרותי עזר אחרים, וכן תחזקה נאותה של כל אמצעי הכבוי.

מהלים אלה נקבעים לאחר טיפול מכלול נושאים רב ורחב המלווים כל מפעל או מוסד עוד בטרם בנייתו; תוך כדי תהליכי הבניה; ולאחר הקמתו והפעלתו בהתאם לעיזוז, כגון: איחסון, סוג הייצור, חומר הגלם לייצור, מותקni ומכונות יצור ואופן מיקוםם. מכאן ואילך ישנו מהלים וקבעו נוהלים חדשים בהתאם לצורך, וזאת תוך כדי מעקב מתמיד לאופן פעולתו של האובייקט ותהליכי הייצור בו בכל יום ובכל עת; וזאת על מנת לתקן את כל הליקויים המתגלים תוך כדי העבודה – הן ליקויים שלא ניתן היה לחזות אותם מראש, והן הליקויים היכולים להיווצר כתוצאה מהתישנות, שימוש יתר, תחזקה לקויה וכו'.

יישום מהלכים אלה מהווה את עיקר תפקידם של הממוניים על בטיחות אש/ממוניים על הבטיחות בעבודה, כדי לאפשר בעוד מועד את הסכנות והגורמים שעולמים לגראם לשריפה, ולטפל בהם עוד לפני פריצתה.
מערך בטיחות אש במפעל, הינו אחד היסודות החשובים להגנת ולאבטחת חי אדם ורכוש.

גורמי יסוד לשיקולים בתכנון מערך בטיחות אש יתבססו על העקרונות הבאים:

- ★ מהירות התגובה;
- ★ המבנה וה��ולה;
- ★ תהליכי הייצור;
- ★ ציוד כיבוי ומתקני כיבוי.

במדינת ישראל קיימים חוקים ותקנות המגדירים את הדרישות לבטיחות אש במפעלים, במוסדות ובבנייה
מנוערים, וחובת היוצרים והבעליים לבצע את הוראות בטיחות האש בהתאם לחוק.

שירותי הכבאות בישראל מהווים את הגוף הרשמי למתן הוראות ולפקח על ביצוען, וזאת החלקן דריך ועדות
בנין ערים של הרשותות המקומיות.

כל ממונה על בטיחות אש/ממוני על הבטיחות בעבודה, בכל מקרה, יפנה לשירותי הכבאות ויקבל מהם את כל
העזרה, היעוץ וההזרכה הדורשים כדי למנוע שריפות.